

ЛЕГЕНДИ ХАРКОВА

Автор: Ахатов Едуард

Походження назва міста Харкова

- Існує кілька легенд, досить розповсюджених у наших краях, які пояснюють походження назви міста Харкова. Одна з них – легенда про Харитона. З топографічного опису Харківського намісництва 1785 року довідаємося, що на тім місці, де розташоване місто Харків, один із заможних малороссиян по ім'ю Харитін, а по просторечью Харько, завів собі хутір. Від імені Харько нібито одержали свою назву ріка й місто. Поступово по сусідству з Харитоном стали розселятися нові поселенці й Харків-Хутір перетворюється в Харків-Слободу, а потім Вхарьков-Город.
- Друга, не менш гарна, історія підстави Харкова належить перу відомого українського письменника Квітки, що получили за назвою свого маєтку прізвисько Основьяненко.
- Відповідно до його версії, наше місто було засновано не якимось міфічним Харько, а предком письменника й першим власником даної садиби – Андрієм Квіткою, що бігла з Києва з молоденькою дочкою воєводи. Один раз, обходячи свої великі володіння, Квітка був настільки уражений красою виду, що відкривався з нинішньої Університетської гірки, що негайно вирішив заснувати тут місто

- Існує також версія, що ім'я Івана Каркача дало назву місту Харкову. І. Каркач – український козак, перший осадчий, тобто ватажок першої партії переселенців, які розташувалися на височині біля річок Харків і Лопань. Звук «ДО» у прізвищі Каркач міг поступово перейти у звук «Х», і вона стала вимовлятися як Харкач. Засноване їм поселення згодом стає містом Харьковим.
- Найцікавішою представляється версія, висунута в минулому столітті професором Аристовим. Відповідно до цієї версії, Харків в XII сторіччі був легендарною столицею половців – Кулі-Канью, пізніше захопленої російськими князями. Слово «Шарукань» тюркського походження. Учені-Лінгвісти вважають, що воно позначає «стоянка пастухів», від слів «кулі» – пастух і «кань» – місце. Історики припускають, що Шарукань – це ім'я половецького хана. Відповідно до цієї версії, Харків – це трансформоване слово Шарукань.
- Більшість же істориків вважають, що своя назва Харків одержала від назви ріки Харків, тому що її згадування зустрічається в письмових джерелах ще до виникнення поселень. Лінгвісти припускають, що слово Харків – це трансформоване «харкобе», що в перекладі з тюркської мови означає «мілководна річка».

Пам'ятки
Харкова .

Легенди підземного Харкова

- У середині XIX століття під час пожежі на Мордвинівського провулку на очах у натовпу, що зібрався під землею провалився кінний жандарм. Коли переляканого людини витягли з глибокої ями, виявилось, що з неї йде таємний підземний лаз. Влада запропонувала двом засудженим до смерті злочинцям за помилування пройти по знайденому ходу і знайти, де він закінчується. Три дні ці люди ходили по підземеллям і нарешті, зламавши підлогу, вийшли в церкві Святого Миколая.
- Взнявши їжі, вони знову спустилися вниз і з'явилися вже у будинку губернатора, що стояв тоді на Катеринославській. Потім знову пішли в підземелля, щоб вийти на цей раз аж біля Холодногірської в'язниці. Про побачене в таємних ходах помилувані злочинці говорили вкрай мало і неохоче. Вдалося дізнатися лише, що в підземеллі вони знайшли великий кам'яний стовп, навколо якого стояли дванадцять кам'яних стільців, а на столі лежала розгорнута книжка з передбаченнями людських долі ...
- Харківські катакомби - одна з найзагадковіших і дивних сторінок історії міста. Скільки легенд, чуток, домислів, гори списаного з цього приводу літератури. Але дивна річ, з часом морок стає тільки густішим. Більш того, багато харків'ян переконані, що підземні ходи - це не більше ніж красива легенда. Ну що ж, нехай буде так. Але навіть легенди мають право на свою історію.
- Треба сказати, що чутки про таємні ходи під Харковом ніколи не вмирали. Ще на початку минулого століття, коли хто-небудь з харків'ян раптово багатів, народний поголос приписувала це скарбів, нібито лежачим в підземеллях. Пам'ятали городяни і про знамениту Тайницкой вежі Харківської фортеці, звідки, за переказами, ходи тяглися на десятки кілометрів. Однак серйозно цим питанням ніхто не займався.

- Тільки на початку ХХ століття, коли Харків випробував будівельний бум, на городян обрушився потік неймовірних відкриттів. При закладці фундаментів нових будівель будівельники знайшли безліч підземних ходів. Пащенківський пасаж, будинок Жевержеєва, Азовсько-Донський і Земельний банки, будинок Фреймана, Комерційний клуб - сьогодні ці назви мало що говорять пересічному харків'янину, а тоді вони були на слуху у кожного. Газети "Південний край", "Ранок" та інші видання з номера в номер друкували сенсаційні повідомлення про нові знахідки.
- Міський думою була створена спеціальна комісія, яка встановила, що ходи закінчуються, в основному, тупиками і завалами. Тоді ж були складені перші плани виявлених підземель. Справа дійшла до того, що ходи почали шукати за допомогою оберткових в руках металевих рамок, типу тих, якими користуються нинішні екстрасенси. Однак практикував цей спосіб пошуку інженер Монтвід заломив таку ціну за свої послуги, що комісія швидко від них відмовилася.
- Активні дослідження перервала Перша світова війна. Потім революція, громадянська війна. За кривавими подіями тієї епохи початок забуватися навіть те, що було раніше відомо. У 20-ті роки була зроблена ще одна слабка спроба привернути увагу громадськості до долі безцінного пам'ятника історії. Але справа закінчилася лише тим, що з підземель викурили величезна кількість ховалися там безпритульних. А вже з 30-х років будь-які спроби досліджень катакомб міцно блокувалися НКВС, які мали до підземних ходів власний інтерес.
- З тих пір всі, що стосується даного питання, міцно покрито завісою державної таємниці, а деякі дослідники, які намагалися проникнути під її покров, загинули при загадкових обставинах.

Підземний
Харків

Привиди Харкова.

- Харків - один з найбільш містичних міст України. Згідно з переказами, тут майже в кожному старовинному будинку мешкають примари. Але найбільше секретів таять місцеві катакомби. Там нібито знаходяться потаємні магічна кімната, де зберігається книга із записами про майбутнє всього людства. Правда, це всього лише нічим не підтверджені чутки.
- Втім, з привидами дійсно доводилося стикатися багатьом харків'янам. Так, студенти театрального факультету Університету мистецтв розповідають про Дамі в білому, яка іноді з'являється в коридорах цього навчального закладу. Зазвичай фантом виглядає як серпанок, що нагадує обриси білої сукні. Проймайне за рогом і пропаде ...
- Студенти-театрали часто репетирують по ночах в порожніх аудиторіях. Дивні зітхання, стуки, шарудіння, скрипи вже стали для них звичними. Але часом трапляються і по-справжньому лякають події. Якось одна зі студенток-першокурсниць зайшла в аудиторію і почула чиєсь спів. Обійшла всю аудиторію, заглянула за штори - нікого. Іншим разом на очах у кількох студентів почала кипіти вода в чайнику, який ніхто не включав.
- Одна з легенд говорить, що колись в будівлі факультету розміщувався будинок розпусти. Одного разу клієнт не порозумівся з місцевою жрицею любові і в нападі гніву задушив її. Ось її-то привид і мешкає тепер в тутешніх стінах. За іншою версією, розповідає Максим Розенфельд, що пропонує послуги гіда по містичними місцями Харкова, до революції в будівлі знаходилася жіноча гімназія, і як-то одна з учениць повісилася. Подейкують навіть, що дівчина народила позашлюбну дитину, вбила його і наклала на себе руки. Так чи інакше, є ймовірність, що це саме фантом нещасної гімназистки розгулює по коридорах.

Дякую за перегляд
моєї презентації
сподіваюсь ви дізнались
щось нове про наше місто.

